

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget
vedtoges med 136 stemmer mod 22.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 133 stemmer mod 25.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om musik.

(Lovforslag nr. 176. Fremsat 30/1 76. Første behandling 12/3 76. Betænkning 12/5 76. Anden behandling 20/5 76. Tillægsbetænkning 21/5 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Mette Madsen (V):

Ved anden behandling rejste jeg det spørgsmål, som venstre har lagt afgørende vægt på at få afklaret, nemlig om decentraliseringen i musikloven nu virkelig var en reel decentralisering. Vi stillede yderligere spørgsmål om indstilling og fordeling af støttemidler, navnlig hvor den lokale og den centrale indstilling var af modsat karakter.

Ministeren har hertil svaret, som det vil fremgå dels af referatet af anden behandling, dels af tillægsbetænkningen og dels af bilag 17, der er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen, at decentraliseringstanken er alvorligt ment, at statens musikråd vel ikke formelt vil være bundet af indstillinger fra amtsmusikudvalgene, og at der som begrundelse for divergerende indstillinger også kunne tænkes andre eksempler end de i bilag 17 nævnte, men — jeg citerer:

„Skal hensigten med det foreslåede samarbejde mellem lokale og centrale organer

opnås, bør sådanne tilfælde imidlertid have den velbegrundede undtagelses karakter.“

Jeg har herefter forstået ministeren sådan, at ihvorvel statens musikråd ikke er bundet af en lokal indstilling, bør en ændring af den lokale indstilling kun finde sted i meget velbegrundede undtagelsestilfælde. Jeg beder ministeren bekræfte, at denne opfattelse er korrekt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg kan bekræfte fru Mette Madsen i denne opfattelse. Jeg har over for udvalget nøje redegjort for den procedure, der ville blive fulgt, og det fremgår heraf, at der er tale om en alvorligt ment decentraliserings-tanke, og det er min faste opfattelse, at systemet ikke rummer egentlige konfliktmuligheder. Det er ministeren, der i den sidste ende på sit parlamentariske ansvar træffer beslutning om anvendelse af statsmidler med fuld viden om de synspunkter, der er anlagt i lokale organer og i statens musikråd for den enkelte sag.

Kulturudvalget har været optaget af disse administrative procedureprincipper, som tænktes indført ved lovens gennemførelse, og jeg tror, at de retningslinjer, der udkrystalliseres af denne debat, og som nu nedfældes i musikrådets forretningsorden og de vejledende bestemmelser for amtsmusikudvalgene, vil vise sig at være fornuftige og egnede til at virkeliggøre lovens formål.

Jeg vil gerne hæfte mig ved, at udvalget i sin tillægsbetænkning citerer mit tilsagn om, at der i sager om driftsstøtte til foreninger med amatør- og koncertvirksomhed også vil blive truffet beslutning i hvert enkelt tilfælde og for hver enkelt ansøger. Jeg sagde også, at det naturligvis kunne forekomme, at store organisationer som f. eks. amatørorganisationerne fik til opgave at administrere tilskudsbeløbet nærmere fordeling efter bestemmelser, der på forhånd er fastsat, eller fik et mindre tilskud til løsning af opgaver, der ikke på forhånd er detaljeret planlagt, f. eks. turnévirksomhed og kursusvirksomhed. Det ændrer ikke billedet på nogen måde, man føjer blot en nuance til.

Så vil jeg gerne sige, at det, der er afgørende med denne lov, er selve decentraliseringstanken, og jeg deler det håb, der er blevet givet udtryk for under anden be-